

Sandefjord, 29. november 2010: Endelig vedtak i sak 46-2009.

Klager: NN

Innklaget: Sergel Norge AS, Postboks 177, 3201 Sandefjord

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse hun burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk. Om kravet er betryggende varslet før inkasso.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder restkrav mot klagers avdøde ektefelle som i sin tid kjøpte TV projektor og lerret hos XX. Kontoavtale ble inngått 14.01.05. Kontantbeløpet var kr 20 895. Hertil kom renter og opprettelsesgebyr med i alt kr 16 491. Kontraktsbeløpet, kr 37 386, skulle nedbetales i 62 månedige rater.

2. Saksforholdet

Klagers avdøde ektefelle (heretter benevnt A) inngikk 14.01.05 en kontoavtale med XX om kjøp på avbetaling. Avtalen krevde en månedlig innbetaling på 599,01. A betalte kun to avdrag, henholdsvis 31.01.05 og 02.05.05. Hver av innbetalingene skal ha vært på kr 644.

Med bakgrunn i betalingsmisligholdet skal fordringshaver i 2006 ha sagt opp kontoavtalen og brakt hele restsaldoen til forfall. Hele kravet skal deretter ha blitt inkassovarslet. Fordringshaver har på forespørsel ikke kunnet dokumentere når og hvor oppsigelsen eller inkassovarslet for hele saldoen ble sendt, men har fremlagt kopi av det som nemnda oppfatter som standard "Inkassovarsel" og "Betalingsoppfordring – varsel om oppsigelse av kontoavtale".

Saken ble oversendt innklagede for inndrivning og innklagede sendte betalingsoppfordring til A den 05.02.07. I varselet het det blant annet "Det vises til tidligere betalingsvarsel. Nye poster har forfalt til betaling hos kreditor og utestående pr. i dag er nå som følger (...) til sammen kr 35 420,08." Rest hovedkrav var neddiskontert til kr 30 940,08 og det var tillagt kr 4 480 i inkassosalær.

A betalte kr 16 111,55 den 23.03.07. Av fremlagt saldoliste fremgår det at innbetalingen er merket "Indfriet restgæld".

I girobrev 10.02.09 ble A krevet for restgjelden som nå var oppgitt til kr 9 016,14. I tillegg var det beregnet renter fra 01.09.05 til dato med kr 2 539,46, samt inkassosalær med kr 4 480.

I brev datert "Februar 2009" sendte klager en klage til Inkassoklagenemnda. Klager viste til at innklagede krevde hennes avdøde mann for gjeld som var innfridd i mars 2007. Hun mente videre at salærkravet var for høyt, samt at det er feil i renteberegningen. Med klagen lå fullmakt fra Øvre Romerike tingrett.

Klagen ble oversendt innklagede med oppfordring om å redegjøre for grunnlaget for hovedkravet, rente- og salærberegningen, samt dokumentere at inkassovarsel og betalingsoppfordring var betryggende avsendt.

I innklagedes tilsvaer ble det gjort rede for kravet og innbetalinger. Fremlagt dokumentasjon viste at renter eldre enn 3 år ikke var tatt med i kravet. Det ble videre opplyst at klager ikke hadde tatt saken opp med innklagede før klage ble fremmet slik nemndavtalen krever.

I brev 04.02.10 tilskrev sekretariatet for Inkassoklagenemnda begge parter. Klager fikk oversendt innklagedes tilsvaer og ble oppfordret til å kommentere/dokumentere påstanden om at kravet var innfridd. Innklagede ble

oppfordret til å redegjøre for størrelsen på rest hovedkravet, samt til å dokumentere at hele restkravet var sagt opp før kravet ble inkassovarslet.

I e-post 29.04.10 svarte innklagede at purring (inkassovarsel) sendt i forkant av at restkravet ble oversendt til inkasso den 01.02.07, ikke kunne oppdrives, men at det fremgikk av kontoutdraget at denne var sendt.

For å bringe ytterligere klarhet rundt kravet og varslingen fant det sted omfattende korrespondanse mellom sekretariatet for Inkassoklagenemnda og innklagede i perioden 21.05.10 til 06.10.10. Det fremkom her blant annet at fordringshaver ikke klarer å få ut kopi av inkassovarsel fra det tidspunkt da konto ble sagt opp og som omfatter hele kontoen.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet ble fullt innfridd i mars 2007. Restkravet er derfor omstridt. Det anføres videre at innklagede har beregnet "utenrettslige omkostninger" på kr 4 480 for et krav med påstått rest hovedstol kr 9 016,14. Det antas at dette er høyere enn hva som er tillatt salær ihht inkassoforskriften, noe som antas å være i strid med god inkassoskikk. Endelig anføres at innklagede har beregnet rente helt fra 01.09.05. Kravet skal være betalt og uansett er renter fra 2005 foreldet. Det er i strid med god inkassoskikk å kreve inn foreldede renter.

Innklagede anfører at det må være åpenbart at de tre foretatte innbetalinger ikke utgjør full innfrielse av kontoen. Salærberegningen er foretatt på bakgrunn av at kontoavtalen ble sagt opp i sin helhet pga mislighold i 2006. Salæret er derfor beregnet ut fra hovedstol som på diskonterings tidspunktet utgjorde kr 30 940,08. Endelig anføres at renteberegningen er korrekt, men at dato for renteberegningen ikke er korrigert på brev sendt skyldner. Endelig anføres at saken må avvises fra nemndbehandling da det anses å være i strid med forutsetningene for å fremme klage til Inkassoklagenemnda at saken ikke tidligere har vært tatt opp med innklagede.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 15. november 2010. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i lovens § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. I så fall er saken en såkalt "tvistesak". Kravet må da drives inn rettslig. Før utenrettslig inndrivning kan iverksettes må fordringshaver eller inkassator dessuten ha sendt skyldneren et inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene om god inkassoskikk i §8 eller i § 9, er overtrådt.

Når det gjelder innklagedes innsigelse om at saken ikke kan behandles av nemnda fordi den ikke er søkt løst mellom partene på forhånd, jf. nemndavtalen punkt 3.2, er det nemndas syn at dette kun er en ordensforskrift som ikke kan lede til avvisning, idet dette forhold ikke er nevnt som avvisningsgrunn verken i avtalens punkt 4.5 eller 5.9.

Inkassoklagenemnda har forstått at kravet gjelder et restkrav etter kredittkjøp. Kravet skal ha blitt neddiskontert på oppsigelsestidspunktet og det neddiskonterte beløpet skal ha dannet grunnlaget for salærberegningen.

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren ha sendt skyldneren et skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk dersom kravet ikke blir betalt innen 14 dager. Det følger videre av loven at inkassovarselet først kan sendes etter forfall.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at fordringshaver, tross flere oppfordringer, verken kan dokumentere eller på annen måte sannsynliggjøre at hele saldoen ble brakt til forfall før inkassovarsel for hele kravet ble sendt, eller når dette ble gjort. Innklagede har tvert i mot erkjent at slik dokumentasjon ikke kan fremlegges.

Inkassoklagenemnda finner det etter dette ikke sannsynliggjort at hele saldoen var lovlig brakt til forfall overfor skyldnerer før inkassovarsel ble sendt. Det er da sendt inkassovarsel og siden iverksatt inkasso over et krav som ikke er brakt til forfall. Innklagede har ved å sende et ulovlig varsel etter inkassoloven § 9 både overtrådt den nevnte bestemmelse og utsatt klageren for et urimelig påtrykk etter inkassoloven § 8.

Klager har fremmet innsigelse om at kravet var "fullt innfridd i mars 2007". Da den opprinnelige skyldneren er død etter dettidspunkt kan det være vanskelig å bringe på det rene hva som eventuelt ble avtalt, men saldoutskriften som innklagede har fremlagt viser at betalingen foretatt 23.03.07 er merket med "Indfriet restgæld". Nemnda mener klager har fremmet en innsigelse som hun burde fått vurdert. Det er ikke dokumentert at det er fremmet noe krav i tidsrommet etter betalingen og før kravbrevet av 10.02.09. Klager hadde således ikke anledning til å fremsette den tidligere.

Klageren plikter etter dette ikke å erstatte fordringshaverens inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 andre og fjerde ledd.

Da klager har fått medhold på annet grunnlag, er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om innklagede har beregnet for høyt inkassosalær og/eller om innklagede har innfordret et krav som helt eller delvis er foreldet.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Innbetalte inkassokostnader skal tilbakebetales klager.

Rune Jensen
Inkassoklagenemnda